

[Alfred Jensen.]

men tværtimod til at lette trykket på personer med små indkomster.

Jeg vil trods ministerens og andre taleres afvisning anbefale vore ændringsforslag til vedtagelse. Jeg understreger, at de løser ikke de problemer, vi står overfor, men de vil betyde en lettelse for tusinder og atter tusinder af medborgere, som i forvejen kæmper en hård kamp for at klare de daglige udgifter, og det er det, det drejer sig om. Jeg forstår, at man i andre partier er klar over de vanskeligheder, der er, og derfor forsøger at tale sig bort fra ansvaret, men dette ansvar må de forskellige partier bære i fællig. De har været ude om den politik, der er ført, de har været ude om at lave dette forlig, og derfor bliver de nødt til at tage ansvaret for det. Vi tager afstand derfra, og vi stiller disse ændringsforslag, men jeg understreger som sagt, at de ikke kan klare de vanskeligheder, landet befinder sig i; det har både jeg og flere af mine partifæller ved flere lejligheder givet udtryk for såvel i tale som i forslag til beslutning fra denne talerstol, og det skal jeg ikke gentage. Jeg skal blot anbefale de ærede medlemmer at se venligt på vore ændringsforslag og så rejse sig op og stemme for dem, når de nu om kort tid bliver sat under afstemning.

Gregersen: Det er selvfølgelig rigtigt, som det ærede medlem hr. H. C. Hansen siger, at det ærede medlem hr. Oluf Pedersen og jeg nærmest var gæster i udvalget. Jeg havde dog ret til at være der, det ærede medlem hr. Oluf Pedersen var specielt indbudt. Det var meget interessant at overvære, hvordan sådan et forlig kommer til verden, hvordan modsatte standpunkter bøjer sig imod hinanden for at fremskaffe det lykkelige resultat, at statskassen nu indkasserer henimod $\frac{3}{4}$ milliard kr. Det var i virkeligheden, som det ærede medlem hr. Øllgaard sagde, en stor bedrift, som man ude i landet ville lægge mærke til. Der er ingen tvivl om, at den i høj grad vil højne parlamentarismens og rigsdagens anseelse. Det vil den sikkert nok, i alt fald de første par dage. Hvordan det så går senere, når man skal dække de huller, som disse vedtagelser betyder, er noget andet. Det er ganske klart, at vi ikke på en så voldsom måde, som man gør her, kan gribe ind i den private økonomi, uden at det slår sår, og de sår skal dækkes. Derfor er det fuldkommen uberettiget, når det ærede medlem hr. H. C. Hansen vender sig mod mig og siger, at jeg vil skaffe 300 000—400 000 arbejdsløse.

Hvad var det, den højtærede finansmini-

ster sagde? Han sagde udtrykkeligt, at de foranstaltninger, som vi vedtager her, ikke kan undgå at føre til, at der bliver en del arbejdsløse i dette land. Altså, direkte de foranstaltninger, som de fire partier var blevet enige om i det udvalg, som vi altså kun var gæster i, vil føre med sig, at der bliver en større arbejdsløshed i Danmark, end der hidtil har været. Hvad skal det så til, at det ærede medlem hr. H. C. Hansen nu vælter skylden over på os, der kun har siddet og hørt på, hvad der er lavet i udvalget?

Jeg kan godt forstå, at det kan interessere socialdemokraterne af få inddrevet flere skatter. Det ærede medlem hr. Peter Jørgensen sagde i mandags — jeg tror det var i Aarhus —, at den eneste måde at socialisere på var at inddrive skatter. Derfor kan man ikke bebrejde socialdemokraterne, at de, når venstre og de konservative er villige dertil, går den vej at indkassere så mange millioner kroner som muligt. Men det forbavser os, at venstre og de konservative er gået den vej. Det er ikke ret lang tid siden, at de sagde: vi skal ikke have flere skatter. Det er den anden vej, vi skal, vi skal nedad med skatterne. (*Afbrydelse:* Hvad vil retsforbundet?). Vi vil have skatterne ned, det er der ingen, der kan være i tvivl om. Når vi er kommet op på 4 milliarder kr. i offentlige udgifter, medens de for 5 år siden var på det halve beløb, må man foruroliges over den fart, med hvilken de stiger, og man må forbavses over, at de, der sagde, at skatterne skal ned, en måned efter kommer og foreslår, at der skal inddrives $\frac{3}{4}$ milliard kr. mere i skat.

Jeg tror, at den glæde, som man har kunnet spore mellem forhandlingsdeltagerne, forligsdeltagerne, vil tage af, ikke alene når de kommer ud og taler med vælgerne, men når de får virkningerne af dette voldsomme indgreb at se. Jeg føler mig overbevist om, at der udover de indirekte skatter, som vender den tunge ende nedad, vil blive tale om en hel del mere, fordi de huller, man slår i samfundet, til sin tid skal dækkes. Jeg vil gerne sige, at af et mindre beløb end det, det offentlige bruger nu, kan den sociale for-
sorg dækkes.

Når det ærede medlem hr. H. C. Hansen påtaler, at jeg står op og taler om, at systemet skal ændres, vil jeg sige: ja, men er det ikke den tale, socialdemokraterne altid har ført, at systemet skulle ændres? Er det ikke både socialdemokratiets og retsforbundets opfattelse, at arbejderne, når de får den fulde løn for deres arbejde, kan forsørge sig selv og ikke skal leve af almisser fra andre? Hvis